

עין משפט
נר מצוה

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

ובלתיב ע"ה פרוסבול. דלמר בתמכת גטיין (דף לז.) אין כותבין פרוסבול אלא על הקרקע ולא על המשטענין לנא פני שיכול ללכתו אבל אם יו יקרקע כל שהוא ללא כותבין עליו פרוסבול קף מחוב גדול וסוב לא משמעו שניעית ובי אין לו קרקע אין כותבין עליו משום מלתא דלא שכיח שגלין לנאם שאין לו קרקע" ומלתא דלא שכיח לא עבדו רבנן תקנתא^א ור"מ פ"י דהיינו טעמא שפיר טעמא פרוסבול על הקרקע משום דלאו לגבות חובו ואע"ג דליכא אלא קרקע כל שהוא חיי לגבות כל חובו כי היחיד דקטילא דלאבין דכמותו והדר גבי ט: ד"ג א"א טאי דמי קנינאו ניה"ה בנשיבא דליתיה אבא פ"י טעמא וקנינאו זכותין מן המקנה לצורך הקנה הכל כפי הקנה נטו כולו המלוא הא לישא. ט. ו. וראבלו הכל הוציא ונתנו ויהיה חובו חוב המפוע. חוסי ה"א פ"י דאלא חובו יעשר שהוא עתיד למד. חוסי ה"א פ"י דאלא חובו כ"כ מביא ר"א פ"י טעמא ור"מ פ"י טעמא.

מוסף תוספות

א. דאמטליות דיריה לא סתין לפי שיכול ללכתו. חוסי ה"א פ"י ב. בדבהי שכיח ליה רבנן גושה עובד. רישב"א ג. וכן מוכח בפי ר"ח שפי ונוכרוו ויהיה אבא אחר המשות. חוסי ה"א פ"י ד. אלא דר"א מייסד דוד קנינאו זכותין מן המקנה לצורך הקנה הכל כפי הקנה נטו כולו המלוא הא לישא. ט. ו. וראבלו הכל הוציא ונתנו ויהיה חובו חוב המפוע. חוסי ה"א פ"י דאלא חובו יעשר שהוא עתיד למד. חוסי ה"א פ"י דאלא חובו כ"כ מביא ר"א פ"י טעמא ור"מ פ"י טעמא.

תוס' ר"י

מדוע אחי. הוסיף. דרביב (ירושע יב. טו) מן מודק אחר. בית סלע קסיי קוקו רחב כמעט שהוא מטב. כ"י ד' אליעזר. דאמר ב"ר אבא (ביב קט. ב) שפחה וטובן החבלק נכסיו לא נקד עד שיקנה בחוקה. ברבנן. דפינו עליה וברא דיה. אבל אם היה תולה קנה בלא חוקה, דבריו שכיב מרע כחבובים וכספיהם דמי. ומה קיימו. שתנו ליה התנה. לפי שאין חיי והיני קנה. אלא על בעינן בעינן. וא"ר לא נתנו לו משום קנה. דודאי לא קנה הואיל ולא היה צבורים אלא משום לקיים דברי הת. והא בסיק דבישוי וד'. כן בני הסיק מה לפינן שמעט אפילו לבריא אמרינן מוצא לקיים דברי הת. וי"ל דאי לא קנה מיהו לא היו נותניו לו התנה, דלא אמרינן סעוה לקיים ור"מ אלא כהה שפירא מתחת ידו כנון הולך מה לפינו. וא"ר לא חייב את הקנה דקיי"ל כל מה שפח (ביב קט. א) מתו שכיב כרע בהקנה כביא קנין אע"ה דמי. אבא, נישא מוצא לקיים דברי הת. אלא לאו ש"ם דברישנא. לא לית. ליעו"ל בבני כבודות דרמי כהה צאן וטאה חובתי נתן לכל אחר ור"י צבורים לכל טפה וטפה. בחליפין. אבל מטבט אין נקנה בחליפין. אבא [אחר]. אבא אין לו תקנה. לא ספחה דרמיה. דהיא נתן הויאל (ולא היה ספחה בנשי המקום לצבור הסטלולין. ואיסקא דלא בעינן צבורים וישמעין צאן מטבט הוא. ושמעינן אלא דאפילו מטלטלין נקיט עם נכסים שיש להם אחרייהו. ספחה. ושכח ר"מ אחר.

כו:

ולכתוב עליה פרוסבול. דלמר בתמכת גטיין (דף לז.) אין כותבין פרוסבול אלא על הקרקע ולא על המשטענין לנא פני שיכול ללכתו אבל אם יו יקרקע כל שהוא ללא כותבין עליו פרוסבול קף מחוב גדול וסוב לא משמעו שניעית ובי אין לו קרקע אין כותבין עליו משום מלתא דלא שכיח שגלין לנאם שאין לו קרקע" ור"מ פ"י דהיינו טעמא שפיר טעמא פרוסבול על הקרקע משום דלאו לגבות חובו ואע"ג דליכא אלא קרקע כל שהוא חיי לגבות כל חובו כי היחיד דקטילא דלאבין דכמותו והדר גבי ט: ד"ג א"א טאי דמי קנינאו ניה"ה בנשיבא דליתיה אבא פ"י טעמא וקנינאו זכותין מן המקנה לצורך הקנה הכל כפי הקנה נטו כולו המלוא הא לישא. ט. ו. וראבלו הכל הוציא ונתנו ויהיה חובו חוב המפוע. חוסי ה"א פ"י דאלא חובו יעשר שהוא עתיד למד. חוסי ה"א פ"י דאלא חובו כ"כ מביא ר"א פ"י טעמא ור"מ פ"י טעמא.

ולכתוב עליה פרוסבול. דלמר בתמכת גטיין (דף לז.) אין כותבין פרוסבול אלא על הקרקע ולא על המשטענין לנא פני שיכול ללכתו אבל אם יו יקרקע כל שהוא ללא כותבין עליו פרוסבול קף מחוב גדול וסוב לא משמעו שניעית ובי אין לו קרקע אין כותבין עליו משום מלתא דלא שכיח שגלין לנאם שאין לו קרקע" ור"מ פ"י דהיינו טעמא שפיר טעמא פרוסבול על הקרקע משום דלאו לגבות חובו ואע"ג דליכא אלא קרקע כל שהוא חיי לגבות כל חובו כי היחיד דקטילא דלאבין דכמותו והדר גבי ט: ד"ג א"א טאי דמי קנינאו ניה"ה בנשיבא דליתיה אבא פ"י טעמא וקנינאו זכותין מן המקנה לצורך הקנה הכל כפי הקנה נטו כולו המלוא הא לישא. ט. ו. וראבלו הכל הוציא ונתנו ויהיה חובו חוב המפוע. חוסי ה"א פ"י דאלא חובו יעשר שהוא עתיד למד. חוסי ה"א פ"י דאלא חובו כ"כ מביא ר"א פ"י טעמא ור"מ פ"י טעמא.

תקנה. לניסין נתן המקנה מתנה לומר לו אלא ספקה דפטן עד שיקנה סי (ישיב). ולקח בית סלע. שאינו רח"א לרעיה וקלאו כולו נטו על מנת להקנות לו (ישיב). בריא הוי. כמעט מתנה ור"מ כ"מ. ע"שור שאנו עתיד למד. מר סלע פ"י טעמא ור"מ פ"י טעמא.